

Еди Маринов
Късметлията

На Ради

Човекът е същество с огромен късмет.

Помислете само за това, каква случайност е било еволюирането на Homo Sapiens до разумен, пътуващ сред звездите вид.

Колко възможности е пропуснала природата да го превърне в по-редната своя издънка! Ако динозаврите не бяха загинали по този нелеп начин – щеше ли да има на Земята място за човека? Ами ако последният ледников период бе започнал преди човека да се защити от студа чрез разума си – щеше ли венецът на природата да оцелее? А колко много небесни тела с пропуснали да се сблъскат със Земята по време на неговото съществуване?

А колко много за негово щастие неуспешни опити е избегнал човекът да се самоунищожи! Ами ако не бе открил философията и религията, ако не бе открил вътрешния мир – щеше ли да може да се противопостави на войните? Ами ако бе изчерпал ресурсите на Гея преди да се е научил да ги използва рационално – щеше ли човекът да се развие достатъчно, за да заслужи титлата „интелигентност“?

А на какви щастливи случайности се дължат повечето от най-великите открития! Ами ако Архимед се бе родил в пустинята Сахара – щеше ли да може човекът да овладее планетата си? Ами ако Христос не беше отишъл в Храма – щеше ли да се опита да заобича ближния си? Ами ако Колумб не би открил Америка – щеше ли Европа да оцелее в колосалните войни за ресурси? Ами ако Айнщайн бе умрял на 17 – щеше ли човекът да бъде на прага на овладяването на космическите пътешествия?

Но човешкият късмет не е само в това, дори може да се каже, че той е концентриран другаде.

Помислете, каква случайност е ежедневното оцеляване на отделния човек. Колко пъти може да го блъсне кола? Колко пъти може да се подхлъзне? Колко пъти може да го хване ток? А колко възможности има, в къщата му да избухне пожар, да се зарази от някаква болест, да се пореже, правейки си вечеря или дори да му падне тухла на главата, докато си върви по улицата?

И това не е всичко. Какво ще стане с човека, ако природните катаклизми зачестят? А ако не открие лек за поредната избиваща милиони болест? А ако не успее да се спре преди да започне поредната унищожаваща стотици милиони война? А ако машините започнат да се повреждат непрестанно? Какво ще стане, ако природата вземе, че отвърне на всичките удари, които човекът ѝ е нанасял през хилядолетията на своето „интелигентно съществуване“?

И така човекът е късметлия. Но в историята на неговия род има много примери за хора, на които късметът е обърнал гръб – безкъсметници, маркототевци, каръци, кутсузи. това са хора, които съдбата закриля в много по-малка степен – те „привличат неприятностите“. И въпреки всичко оцеляват.

А сега си представете същества, които нямат този човешки късмет. Те трябва да се борят не за никакви илюзорни цели, а за ежедневно си оцеляване. Те трябва да се научат да се раждат по много, и да не губят време за излишни неща. Те трябва да овладеят мисловната комуникация, за да станат интелигентни.

А ако се развият достатъчно, те ще започнат да пътуват из звездите. И тъй като всякаква механика при тях е обречена на постоянни повреди, те ще го правят просто така, без ускорителни кресла, скафандри или космически кораби. А когато открият късметлиите, те ще поискат да бъдат като тях. Нормалното такова същество, сравнено с най-големия карък на Земята би било уникален безкъсметник. Дори няма база за сравнение – представете си същества, чиято популация е 150 милиарда, от които дневно измират 145.

След известно време те ще овладеят късмета, може би не в такава степен, в каквата го владее човекът, но в достатъчна. И те ще бъдат много ядосани на хората, заради техния късмет. И те ще бъдат много силни, вече късметлии, без да имат нужда от късмета си за да оживеят. И тогава късметът на хората няма да ги спаси.

Човеко, ние идваме! А дойдем ли, късметът ти ще бъде най-лошото, което някога ти се е случвало!

КРАЙ

© Еди Маринов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2700>]